

og jeg kan sige ogsaa af Hærens — thi jeg gentager, at jeg tror, at Hæren levende ønsker denne Reform, men Ulykken er, at vi kunne ikke faa den frem — og dels ogsaa fordi jeg fandt, der var noget ydmygende i at komme gentagne Gange og sige det samme til det høje Ting: vi maa vente og først se, at Proceskommissionen har fuldendt sit Arbejde, inden vi kunne tage fat. Ogsaa mindes jeg, at Folketinget tidligere har udtalt som sit Ønske, at man kunde tage fat paa den militære Strafferetspleje paa samme Tid, som Proceskommissionen arbejder; thi naar dennes Arbejde laa færdigt, kunde man des hurtigere faa Reformen indført paa det militære Omraade. Det Skridt, jeg har gjort, er, at jeg har søgt at faa en Kommission nedsat, bestaaende af Officerer af Hær og Flaade — jeg henvendte mig nemlig til Marineministeren derom og fik hans Samstemning — en eller to Auditører og endvidere nogle fremragende Jurister. Jeg henvendte mig i den Anledning dels til en fremragende Jurist, som var Medlem af Proceskommissionen, og som altsaa vidste, hvilke Resultater, man der var kommen til, og desuden til en anden højt anset Jurist, der tidligere har været Auditor i Hæren, og som saaledes er nøje bevandret i den militære Retspleje; men jeg havde ikke været heldig til at opnaa disse Herrers Medvirkning. Der var derfor ikke andet for Marineministeren og mig at gøre end at henvende os til Generalauditøren med Anmodning til ham om med de Kræfter, der ere til Raadighed for ham, at udarbejde et Udkast til en militær Retspleje. Dette Udkast kan altsaa imødeses. — Hvad den anden Sag om Forplejningskorpset angaar, skal jeg nærmere undersøge dette Forhold med den omtalte Sergent og give Oplysning derom.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Da jeg i sin Tid har draget Spørgsmaalet om Forholdet mellem Dommernes Pension og Grundlovens § 73 frem i Finansudvalget og her i Salen, finder jeg Anledning til at udtale, at de Betragtninger, som i Dag ere fremsatte af den højtærede Justitsminister til Forsvar for den af ham fulgte Praksis, ikke forekomme mig at være afgørende. Jeg tror fremdeles, at der kan anføres særdeles gode Grunde for den Forstaaelse af Grundlovsparagraffen, som tidligere er fulgt i

flere Tilfælde, endog over for en Højsteretsjustitiarius, og som, saa vidt vides, blev delt af Grundlovens Ordfører. Jeg skal imidlertid ikke her komme nærmere ind paa Sagen, da det utvivlsomt ikke er Tingets Mening at ville rejse en praktisk Strid paa dette Spørgsmaal, og man jo ikke for en blot akademisk Diskussions Skyld bør lægge Beslag paa denne Forsamlings Tid. Jeg ønsker blot at tage et Forbehold over for den højtærede Justitsministers Udtalelse.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Høgsbro: Maa jeg blot over for den Udtalelse, der kom fra den højtærede Krigsminister, sige, at de Betænkeligheder, den højtærede Minister anførte ved at gaa til at reformere den militære Retspleje, i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt, jo alle have været fremme før, og de have været vejede, før vi tog vor Beslutning i 1896, og desuagtet tog vi enstemmig denne Beslutning. Jeg maa desuden sige, at forud for dette laa der en Udtalelse af den tidligere Krigsminister, Bahnson, over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som jo da havde bragt Spørgsmaalet frem og indbragt et Lovforslag i lignende Retning, og Krigsministerens Udtalelse gik ud paa, at der meget godt kunde tages fat paa den Sag, medens Kommissionen arbejdede. Desuagtet have vi ikke for Offentligheden set noget Spor deraf. Jeg tvivler ikke om — som den højtærede Krigsminister oplyste —, at der inden for Hæren er en meget stærk Stemning for at faa Retsplejen reformeret. Det gav sig Udtryk her i Salen ved de meget stærke Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner), og jeg selv paaberaabte mig den Gang i meget høj Grad Udtalelser fra militær Side, men jeg siger, det er sørgeligt, naar der er saa stærk en Stemning baade i Hæren og i Folketinget, at man saa ikke har formaaet at udrette mere i de 3 Aar, der ere gaaede. Det maa være nogle mærkværdig stærke, anonyme Jurister, som den højtærede Krigsminister hentydede til, hans Ønske var strandet paa. Blot ikke at den Udvej, den højtærede Minister har fundet nu, at overgive Sagen til Generalauditøren, skulde vise sig ikke at føre Sagen stort videre, end den er kommet i de sidste 3 Aar.